

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Styriagra” – zgłoszenie nr 12 161 469

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 czerwca 2016 r. w sprawie R 724/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- oddalenie, po stwierdzeniu nieważności zaskarżonej decyzji, sprzeciwu, który wniesiono wobec unijnego znaku towarowego nr 000233890 w postępowaniu w sprawie sprzeciwu nr 002286568;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 19 września 2016 r. przez Pietera De Meyera od wyroku wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-113/15, Adriaen i in./Komisja

(Sprawa T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pieter De Meyer (Bruksela, Belgia) i osiem innych osób (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnoszą do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 20 lipca 2016 r. w sprawie F-113/15;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Komisji Europejskiej z dnia 14 listopada 2014 r., wydanej w formie Informacji Administracyjnych nr 41-2014, ustanawiającej listę urzędników awansowanych w ramach postępowania w sprawie awansu (2014) w zakresie, w jakim nazwiska wnoszących odwołanie nie zostały na niej ujęte;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami oraz kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszących odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa przy oddaleniu pierwszego zarzutu skarżących jako niezasadnego. Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd do spraw Służby Publicznej popełnił cztery zasadnicze naruszenia prawa w odniesieniu do pierwszego zarzutu:

- po pierwsze, wbrew obowiązującemu orzecznictwu, Sąd ten ustalił, że nie ma potrzeby badania zgodności z prawem czynności organu powołującego, jeżeli organ powołujący twierdzi, że wypełnił swoje prawne obowiązki i zobowiązania;
- po drugie, Sąd ten naruszył prawo poprzez niedopuszczenie jako dowodu sprawozdania wspólnego komitetu monitorującego i poprzez rzeczywiste nieuwzględnienie wykazanego braku porównywalności źródeł informacji, z których korzystał organ powołujący;
- po trzecie, Sąd ten naruszył prawo poprzez pominięcie – bez uzasadnienia – istnienia argumentu i dowodu przedstawionych przez skarżących w odniesieniu do matematycznej oceny metodologii organu powołującego polegającej na literalnym ocenianiu, jak również całej drugiej części pierwszego zarzutu skarżących;
- po czwarte, Sąd ten naruszył prawo poprzez przyjęcie domniemania, że brak rzeczywistego porównania osiągnięć nie może prowadzić do stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie awansu.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Sąd prawa w odniesieniu do drugiego zarzutu skargi:

- po pierwsze, poprzez arbitralne ograniczenie zakresu i możliwości stosowania art. 25 regulaminu pracowniczego, jak również praw podstawowych skarżących na gruncie prawa Unii w sposób niezgodny z zamiarem ustawodawcy Unii;
- po drugie, poprzez oddalenie drugiego zarzutu skargi jako niezasadnego na oczywiście błędnych podstawach

3. Zarzut trzeci, dotyczący braku przeprowadzenia bezstronnej i skutecznej kontroli sądowej, co doprowadziło do naruszenia prawa skarżących do skutecznego środka prawnego; wnoszący odwołanie podnoszą, że:

- po pierwsze, sędzia sprawozdawca, wykazując subiektywną stronniczość, zawarł stwierdzenia oceniające w sprawozdaniu przygotowawczym na rozprawę, które przesądziło o rozstrzygnięciu w kwestii zarzutów skarżących;
- po drugie, prezes tego Sądu nie zdecydował o wyłączeniu sędziego i przekazaniu sprawy innej izbie, przyznając jednak, że kwestionowane stwierdzenia oceniające zostały skopiowane i wklejone oraz że pochodziły z innej sprawy, dotyczącej innych skarżących;
- po trzecie, Sąd wybiórczo pominął i oddalił kluczowe argumenty i dowód, bez rozważenia lub zbadania. Podsumowując, wnoszący odwołanie uważają, że ich prawo do skutecznego środka prawnego zostało przez Sąd naruszone, gdyż nie przeprowadził on bezstronnej i skutecznej kontroli sądowej.